

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาและการออกแบบผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้ากลุ่มสตรีแม่บ้านบ้านต้นไจ้ก (คำชะว) ตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 4.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน
- 4.2 ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า
- 4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า

4.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปและรูปแบบผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีแม่บ้าน บ้านต้นไจ้ก (คำชะว) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามประเด็นดังนี้

- ๔.1.1 ชื่อกลุ่ม กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านต้นไจ้ก (คำชะว)
- ๔.1.2 ที่ตั้งกลุ่ม 129/1 หมู่ที่ 4 ถนน-ตำบลสันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่
- ๔.1.3 ประวัติความเป็นมาของกลุ่ม กลุ่มพัฒนาสตรีบ้านต้นไจ้ก (คำชะว) หมู่ 4 ตำบล

สันกำแพง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จัดตั้งขึ้นเมื่อ เดือนธันวาคม พ.ศ.2549 โดยมีนางบังอร อภิญญาวงศ์เลิศ เป็นประธานกลุ่มฯ โดยใช้ชื่อว่า กลุ่มพัฒนาสตรีบ้านต้นไจ้ก หมู่ที่ 4 ร่วมกับผู้นำความคิดในชุมชนซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ ครูบำนาญ ที่มีความรู้ และความชำนาญเกี่ยวกับงานฝีมือ ร่วมกับชาวบ้านอีกประมาณ 10 กว่าคน เพื่อให้ประชาชนในชุมชนที่ว่างเว้นจากการทำงานประจำหรือผู้ที่ว่างงาน ได้มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชน เกิดการสร้างงานสร้างอาชีพ และสร้างรายได้เสริมให้กับครอบครัว และที่สำคัญต้องการจะให้ประชาชนในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนของตนเอง ให้มีความเจริญก้าวหน้า มีความอยู่ดี กินดี บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยเหตุนี้ทางผู้ก่อตั้งกลุ่มจึงได้ร่วมกันคิดกิจกรรมขึ้นมา โดยเล็งเห็นว่าชุมชนบ้านต้นไจ้ก หมู่ที่ 4 มีพื้นฐานอาชีพส่วนใหญ่มาจากการตัดเย็บเสื้อผ้า จึงได้ริเริ่มนำเศษผ้าซึ่งเป็นวัตถุดิบที่มีอยู่ในชุมชน ที่ผู้ประกอบการตัดเย็บเสื้อผ้านำไปทิ้งและเป็นขยะที่ไม่มีคุณค่าทางกลุ่มฯจึงนำเศษผ้าที่เป็นขยะนี้ มาแปรรูปและประดิษฐ์ เป็นผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ ออกจำหน่าย ในชื่อกิจกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าและวัสดุที่เหลือใช้แต่เดิมกลุ่มยังไม่มีอาคารสถานที่ในการดำเนินการจึงได้เข้าไปอาศัยศาลาภายใน วัดคำชะว ในการดำเนินงานของกลุ่มซึ่งได้ใช้เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากศาลาท่างวัดต้องใช้ในกิจกรรมต่างๆของวัด ดังนั้นทางชุมชนจึงได้จัดซื้อที่ดินที่ติดกับวัด สร้างอาคารศูนย์ ผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในปี 2551 ซึ่งได้รับงบประมาณตามโครงการ SML ปี 2551 จำนวน 250,000 บาท และเงินทอดผ้าป่าสามัคคีของในชุมชนมาสมทบในการจัดสร้างจนแล้วเสร็จ ด้วยงบประมาณ 633,655 บาท และใช้เป็น

ศูนย์ฯการดำเนินงานของกลุ่มตั้งแต่นั้นเป็นต้นมากลุ่มฯดำเนินกิจกรรมร่วมกันด้วยความเข้มแข็ง และความสามัคคีของสมาชิกและชุมชน จนกระทั่งในปี 2553 ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจาก สำนักงานเกษตรอำเภอสนักำแพง และยื่นขอจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน ในชื่อ “วิสาหกิจชุมชนกลุ่ม พัฒนาสตรีบ้านต้นไฉ้ก (คำขาว) อ.สนักำแพง” และดำเนินกิจกรรมมาจนถึงปัจจุบัน นางบังอร กล่าวเพิ่มเติมว่า วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนกลุ่มพัฒนาสตรีบ้านต้นไฉ้กขึ้น เพื่อเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านกิจกรรม, การจัดสวัสดิการแก่สมาชิกของกลุ่ม รวมทั้งร่วมมือพัฒนา ชุมชน/หมู่บ้าน ให้มีความเจริญ จัดกิจกรรมต่างๆ ที่ก่อประโยชน์ต่อสังคมส่วนร่วม และสมาชิกของ กลุ่มฯ พร้อมทั้งเป็นศูนย์รวมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สร้างสัมพันธ์ไมตรีในชุมชนและชุมชน/หมู่บ้าน อื่นๆ ตลอดจนก่อให้เกิดความสามัคคี การร่วมมือช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันในชุมชน/หมู่บ้าน ตลอดจนถึงกลุ่มสตรี/ชมรมอื่นๆ อันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารจัดการ และมีความร่วมมือ จัดกิจกรรมในการสนองตอบนโยบายของทางราชการ ซึ่งปัจจุบันนี้มีสมาชิก 40 คน ส่วนผลิตภัณฑ์ ของกลุ่มฯ มีการดำเนินงานแบบธุรกิจ ชุมชน ซึ่งเริ่มต้นการดำเนินการของกลุ่มที่มีพื้นฐานความรู้ด้าน การตัดเย็บรวมทั้ง ภายในชุมชน มีโรงงานเย็บผ้าจึงได้รับการบริจาคเศษผ้า เพื่อนำมาเย็บเป็นสินค้า จำหน่าย และได้ขยายผลิตภัณฑ์เพิ่มเติม แต่ยังคงหลักไว้ที่การเย็บผ้าและได้พัฒนาผลิตภัณฑ์จากการ ตัดเย็บขึ้นมาอย่าง หลากหลายปัจจุบันกลุ่มฯมีผลิตภัณฑ์ 5 ชนิด ได้แก่ น้ำสมุนไพร น้ำมันหอม ระเหย ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า กระจาดสาธิต น้ำยาทำความสะอาดไปโอ โดยยึดแนวคิดในการ ประยุกต์ใช้ทรัพยากรในชุมชนทั้งทรัพยากรทางธรรมชาติและภูมิปัญญา ปัจจัยการผลิตส่วนใหญ่ได้ จากในพื้นที่เกือบทั้งหมด ตัวอย่าง เช่น น้ำสมุนไพรต่างๆ ได้จากผลผลิตในพื้นที่ไม่ว่าจะเป็นน้ำลูกหว้า มะตูม เสาวรส เป็นต้น ซึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มฯได้รับการรับรองให้เป็นผลิตภัณฑ์โครงการหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ระดับ 4 ดาว”

๔.1.4 ประธานกลุ่ม นางบังอร อภิญญาวงศ์เลิศ

๔.1.5 จำนวนสมาชิกกลุ่ม ปัจจุบันมีสมาชิกทั้งหมด จำนวน 35 คน ทำหน้าที่ ตัด เย็บผ้าทั้งหมด ซึ่งมีรายชื่อดังนี้

๔.1.5.1 นางบังอร อภิญญาวงศ์เลิศ

๔.1.5.2 นางสุพรรณ สิทธิพานิช

๔.1.5.3 นางประจักษ์ บุญจีน

๔.1.5.4 นางวิลาวรรณ บุญจีน

๔.1.5.5 นายจรัส ศรีทรัพย์ไพศาล

๔.1.5.6 นางเกสร อุ่นใจ

๔.1.5.7 นางชุติมณฑน์ ใจบุญ

๔.1.5.8 นางกอบกัญญา แสนกลาง

๔.1.5.9 นางแก้วตา ดวงแก้ว

๔.1.5.10 นายประพันธ์ ชันสุรินทร์

๔.1.5.11 นางดารา ชันสุรินทร์

๔.1.5.12 นายธรรมบุญ ชันสุรินทร์

๔.1.5.13 นายดวงคำ คำมณเฑียร

๔.1.5.14 นางอำไพ	คำลือ
๔.1.5.15 นามขยัน	ทนนไชย
๔.1.5.16 น.ส ผ่องพรรณ	ทนนไชย
๔.1.5.17 นางอำไพ	ไชยสิทธิ์
๔.1.5.18 น.ส. อัจฉรียา	ไชยสิทธิ์
๔.1.5.19 นางไขแก้ว	ไชยศร
๔.1.5.20 นางนงลักษณ์	ปัญญาเทียม
๔.1.5.21 นายณรงค์	จันทร์ศรี
๔.1.5.22 นางราตรี	สุรินทร์
๔.1.5.23 นายไชยิต	สุวรรณ
๔.1.5.24 นางอัมพร	อินธนู
๔.1.5.25 นางอุบลวรรณ	ไชยวงค์
๔.1.5.26 น.ส. จุรีย์	กิริยา
๔.1.5.27 นางไพโรศรี	น่วมไข
๔.1.5.28 น.ส. นงราม	สิทธิพานิช
๔.1.5.29 นายอาคม	กิริยา
๔.1.5.30 นางอรวรรณ	กิริยา
๔.1.5.31 นายวรรณเกียรติ	กิริยา
๔.1.5.32 นายวัชรพงศ์	ลឹ้มศักดิ์กุล
๔.1.5.33 นางพิริยาภรณ์	ลឹ้มศักดิ์กุล
๔.1.5.34 นางสุพรรณ	ไชยะ
๔.1.5.35 นางลัดดาวัลย์	ปัญญา

๔.1.6 ผลิตภัณฑ์ของกลุ่ม กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านต้นไจ้ก (คำขาว) แยกได้ 2 ประเภท ดังนี้

๔.1.6.1 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้า ซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะที่มีการต่อผ้า และมีลวดลายจากการปักเพื่อให้เป็นรูปร่างของปลา ซึ่งมีความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชนมาตั้งแต่สมัยก่อตั้งกลุ่มและสามารถขายได้ดีมาตลอดตั้งแต่ พ.ศ.2549

ภาพที่ 4.1 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้า
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

๔.1.6.2 ผลิตภัณฑ์แปรรูปเศษผ้าเป็นพวงกุญแจ มีหลากหลายประเภท ซึ่งส่วนใหญ่แล้วจะเป็น ผลสตอเบอร์รี่ ดอกทิวลิป รูปสัตว์ต่างๆ เป็นต้น

ภาพที่ 4.2 ผลิตภัณฑ์พวงกุญแจจากเศษผ้า
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ภาพที่ 4.3 ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้า
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

จะเห็นได้ว่าผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีแม่บ้านต้นไฉ้ (คำขาว) มีหลายประเภทและหลายรูปแบบ มี นางบังอร อภิญาวงศ์เลิศ กล่าวว่า ทางกลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มสตรีแม่บ้าน บ้านต้นไฉ้ (คำขาว) นอกจากจะทำผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าแล้วยังมีการแปรรูปผ้าเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ และมีแนวคิดมีแนวคิดที่จะพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีความหลากหลาย และมีเอกลักษณ์แตกต่างจากที่มีอยู่ ซึ่งจากการร่วมกลุ่มมีหน่วยงานราชการและสถาบันการศึกษามาช่วยพัฒนาด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์มากขึ้น ในส่วนที่ทางกลุ่มไม่สามารถผลิตสินค้าได้เองจึงส่งผลต่อกลุ่มมาก (สัมภาษณ์. 2560: นางบังอร อภิญาวงศ์เลิศ)จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบผลิตภัณฑ์ พบว่า

มีกระเป๋าของกลุ่มที่น่าสนใจ สามารถพัฒนาต่อให้มีความแตกต่างและมีรูปแบบที่น่าสนใจได้ ซึ่งรูปแบบปลาที่ทำกันอยู่มีความงาม โดยไม่ได้ออกแบบเองเนื่องจากไม่มีความสามารถในการวาด จึงหาจากรูปภาพในอินเทอร์เน็ตและสามารถขายได้ดีเนื่องจากราคาประมาณ 50-60 บาทต่อ1ชิ้น แต่มีการนำมาเป็นเวลายาวนานจึงทำให้ด้านการตลาดลดลง จากการที่ได้สอบถามความต้องการด้านรูปแบบผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้า พบว่า สมาชิกกลุ่มต้องการรูปแบบใหม่ที่เป็นเอกลักษณ์ สวยงาม ง่ายต่อการขึ้นรูป แต่ยังคงเอกลักษณ์ของงานเศษผ้าอยู่

๔.1.6.3 แนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาแนวความคิดของกลุ่มวิสาหกิจ จำนวน 35 คน

รายการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากกระเป๋าเศษผ้าเป็นผลิตภัณฑ์อื่นๆ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. กระเป๋าสตางค์ขนาดเล็ก	4.57	0.56	มาก
2. พวงกุญแจ	3.09	0.74	ปานกลาง
3. หมอนรูปทรงต่างๆ	4.17	0.57	มาก
4. เสื้อ	2.51	0.85	ปานกลาง
5. กระโปรง	2.71	0.96	ปานกลาง
6. หมวก	2.63	0.97	ปานกลาง
7. รองเท้า	2.71	0.93	ปานกลาง

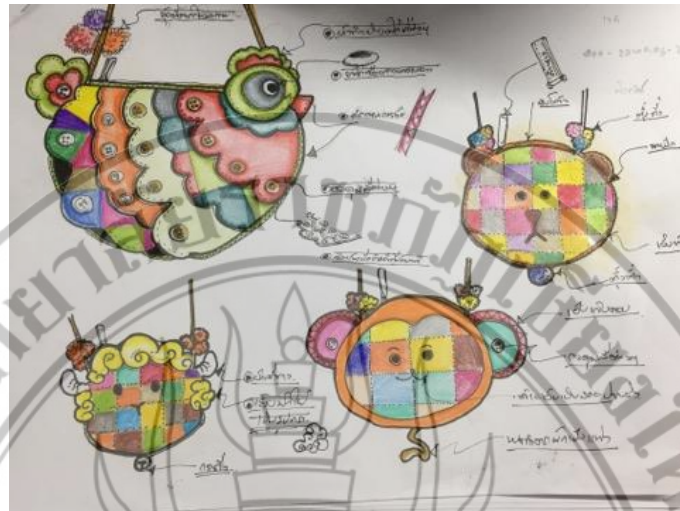
จากตารางที่ 1๕ ความคิดเห็นที่มีต่อการพัฒนาแนวความคิดของกลุ่มวิสาหกิจ จำนวน 35 คน พบว่า กลุ่มวิสาหกิจ ส่วนใหญ่มีความต้องการในการพัฒนาผลิตภัณฑ์จากเดิมเป็น กระเป๋า สตางค์ขนาดเล็ก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 รองลงมาคือ หมอนรูปทรงต่างๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ลำดับที่สาม คือ พวงกุญแจ อยู่ในระดับ ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

4.2 ผลการพัฒนาผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้าข้อสรุปเพื่อการออกแบบ ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า ดังนี้

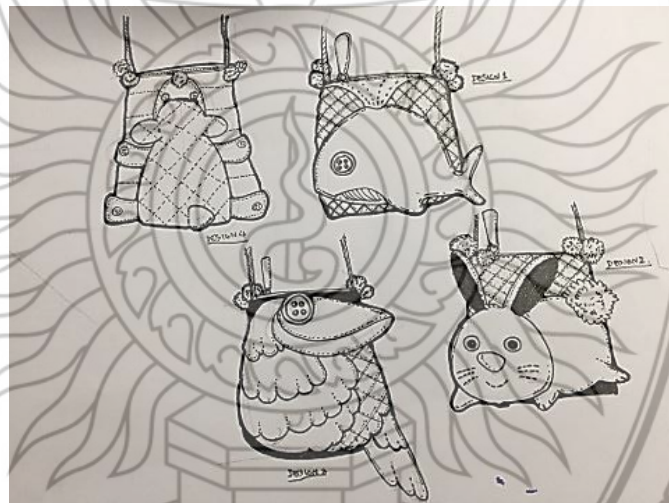
๔.๒.1. แนวทางการออกแบบผลิตภัณฑ์ โดยนำรูปแบบของวัฒนธรรม ชนธรรมเนียบของชาวเชียงใหม่ เช่น ตุ๊ก, วัฒนธรรมการกิน, การเข้าวัด, ความเป็นอยู่ เป็นต้น เข้ามาช่วยในการออกแบบให้กับผลิตภัณฑ์จากเศษผ้า โดยจะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

๔.๒.1.1. ผลิตภัณฑ์กระเป๋าเก็บเงินขนาดเล็ก ซึ่งพบว่า ถ้าหากมีการพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่องจะทำให้ทางกลุ่มวิสาหกิจ มีรายได้อย่างต่อเนื่องแต่เพียงขาดเรื่องงานด้านออกแบบจากทางกลุ่มเท่านั้นผู้วิจัยได้เสนอแนวความคิดและรวบรวมแนวความคิดกับกลุ่มชุมชนว่าควรนำรูปทรงของสัตว์มาออกแบบให้เกิดเป็นกระเป๋าห้อยคอในรูปแบบต่างๆ เนื่องจากขึ้นรูปง่าย เศษผ้ามีขนาดเล็ก และสามารถเลือกสีสรรค์มาใช้กับงานได้ง่าย

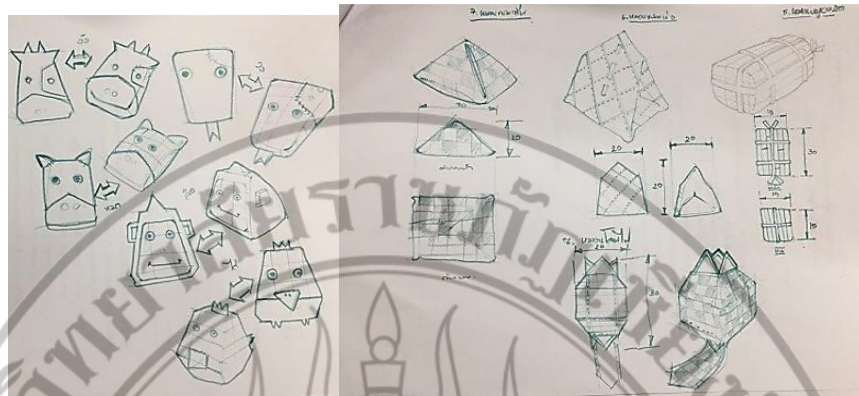

ภาพที่ 4.4 ภาพสเก็ตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

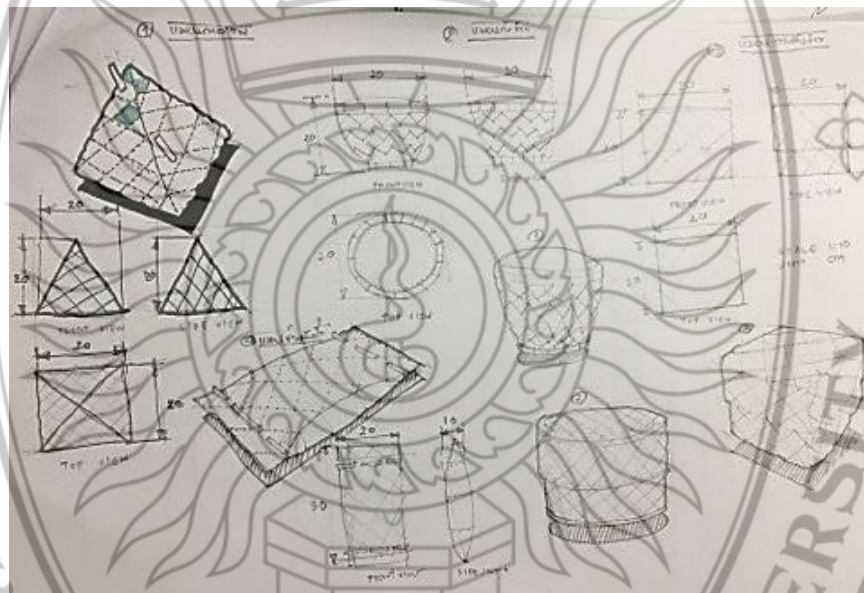

ภาพที่ 4.5 ภาพสเก็ตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

๔.๒.1.2. ผลิตภัณฑ์จากเศษผ้าอื่นๆพวงกุญแจต่างๆ ซึ่งพบว่า มีความล้ำสมัยแล้ว ทางผู้วิจัยจึงเสนอให้ทางกลุ่มลองช่วยกันคิดวิเคราะห์ถึงสินค้าว่าจะในทิศทางไหน จึงได้ข้อสรุปว่า ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้า โดยใช้แนวความคิดจาก 12 นักษัตร ลวดลายบนตุ้งล้านนา

ภาพที่ 4.6 ภาพสเก็ตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
 ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ภาพที่ 4.7 ภาพสเก็ตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าจากรูปทรงต่างๆทางล้านนา
 ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผู้วิจัยได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์และประมวลความคิดจากข้อมูลที่รวบรวมออกแบบและร่างแบบตามแนวคิดในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ จำนวน 25 แบบ และนำทั้งหมดไปให้กลุ่มวิสาหกิจชุมชนคัดเลือกรูปแบบผลิตภัณฑ์ที่เหมาะสมและสามารถผลิตได้จริง หลังจากนั้นนำแบบมาพัฒนาให้สมบูรณ์เพื่อนำไปสู่กระบวนการสร้างต้นแบบผลิตภัณฑ์ ดังนี้

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 1 ได้มาจากรูปทรงของไก่ซึ่งมีลักษณะการ
ขึ้นรูปทรงง่าย

ภาพที่ 4.8 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 2 ได้มาจากรูปทรงของลิงซึ่งมีลักษณะการ
ขึ้นรูปทรงง่าย

ภาพที่ 4.9 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 3 ได้มาจากรูปทรงของหมี ซึ่งมีลักษณะ
การขึ้นรูปทรงง่าย

ภาพที่ 4.10 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 4 ได้มาจากรูปทรงของสิงโต ซึ่งมีลักษณะ
การขึ้นรูปทรงง่าย

ภาพที่ 4.11 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 5 ได้มาจากรูปทรงของม้าลาย

ภาพที่ 4.12 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 6 ได้มาจากรูปทรงของนกเพกวิน

ภาพที่ 4.13 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้ารูปแบบที่ 7 ได้มาจากรูปทรงของเต่าทอง

ภาพที่ 4.14 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์กระเป๋าจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 1 ได้มาจากสัตว์ คือ งูเล็ก

ภาพที่ 4.15 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ 12 นักษัตร
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 2 ได้มาจากสัตว์ คืองูใหญ่หรือมังกร

ภาพที่ 4.16 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ 12 นักษัตริ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 3 ได้มาจากสัตว์ คือเสื่อ

ภาพที่ 4.17 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงสัตว์ 12 นักษัตริ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 4 ได้มาจากขนมกาละแมหรือขนมเทียน

ภาพที่ 4.18 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงกาละแมหรือขนมเทียน
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

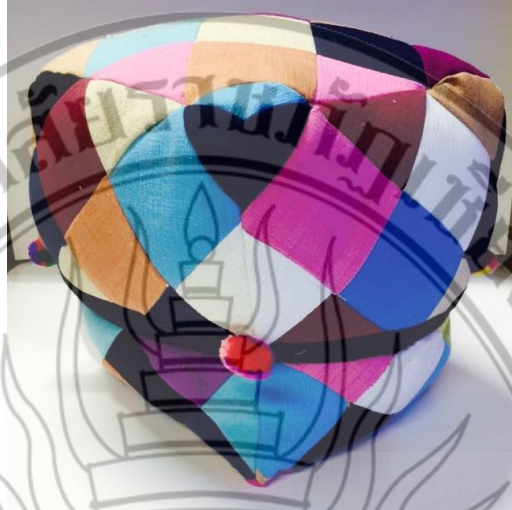
ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 5 ได้มาจาก กระบุงข้าวของภาคเหนือ

ภาพที่ 4.19 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงกระบุงข้าวของ
ภาคเหนือ

ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้ารูปแบบที่ 6 ได้มาจาก กระดาษข้าวเหนียวภาคเหนือ

ภาพที่ 4.20 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงกระดี่ข้าวเหนียว
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดโดยรวมทั้งหมด 25 ชิ้น

ภาพที่ 4.21 ภาพสเกตซ์ผลิตภัณฑ์หมอนจากเศษผ้าโดยได้แนวคิดจากรูปทรงต่างๆ
ที่มา: เจษฎาพล กิตติพัฒน์วิทย์ (๒๕๖๐)

4.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า

การวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า จากการทำประเมินจากกลุ่มจำนวน 100 คน และสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 5 คน ผู้วิจัยได้จัดทำแบบประเมินออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 เป็นความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทเศษผ้า ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

ตารางที่ 16 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามสำหรับผู้บริโภค

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อายุ		
ต่ำกว่า 25 ลงไป	48	48.00
25-30 ปี	22	22.00
31-35 ปี	10	10.00
36-40 ปี	2	2.00
41-45 ปี	3	3.00
46-50 ปี	5	5.00
51ปีขึ้นไป	10	10.00
รวม	100	100.00
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	79	79.00
ปริญญาตรี	17	17.00
ปริญญาโท	4	4.00
ปริญญาเอก	-	-
รวม	100	100.00
อาชีพ		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	12	12.00
นักเรียน/นักศึกษา	36	36.00
ธุรกิจส่วนตัว	10	10.00
ลูกจ้าง/ทำสวน	31	31.00
พนักงานของรัฐ	3	3.00
พนักงานราชการ	2	2.00
แม่บ้าน	5	5.00
รวม	100	100.00

จากตาราง ที่ ๑๖ ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25 ปีลงไป คิดเป็นร้อยละ 48 .00 รองลงมาคืออายุระหว่าง 25-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 22 .00 และน้อยที่สุดอายุระหว่าง 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 2.00

ด้านการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 79.00 รองลงมาคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 17.00 และน้อยที่สุด คือ ปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 4.00

ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคืออาชีพลูกจ้าง/ทำสวนคิดเป็นร้อยละ 31.00 และน้อยที่สุด คือพนักงานราชการ คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 17 ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากเศษผ้า (กระเป๋าสตางค์และหมอน 12
นักซ์ตร)

รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
ด้านรูปทรง			
1. โครงสร้างและรูปทรงสวยงาม	4.43	0.69	มาก
2. สีเส้นและลวดลายสวยงาม	4.53	0.69	มากที่สุด
3. รูปแบบมีความทันสมัย	4.26	0.80	มาก
4. ความเป็นเอกลักษณ์คงคุณค่าของงานหัตถกรรม	4.54	0.69	มากที่สุด
5. ความประณีต	4.21	0.97	มาก
6. ความเหมาะสมด้านวัสดุ	4.43	0.70	มาก
7. ความแข็งแรง	4.40	0.11	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านที่รูปทรง			
ด้านประโยชน์ใช้สอย			
1. ความสะดวกสบายในการหยิบจับใช้งาน	4.52	0.69	มากที่สุด
2. การดูแลรักษา	4.42	0.70	มาก
3. มีความปลอดภัยในการใช้งาน	4.43	0.69	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านประโยชน์ใช้สอย	4.46	0.01	มาก
ด้านการตลาด			
1. ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง	4.55	0.69	มากที่สุด
2. มีความเหมาะสมกับรสนิยมของกลุ่มเป้าหมาย	4.41	0.78	มาก
ค่าเฉลี่ยด้านการตลาด	4.48	0.07	มาก

จากตาราง ที่ ๑๗ ความพึงพอใจผลิตภัณฑ์ประเภทกระเป๋าจากเศษผ้า พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีความพึงพอใจด้านรูปทรง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.11 ด้านประโยชน์ใช้สอย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.01 ด้านการตลาด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.07 ส่วนความพึงพอใจที่มากที่สุดคือ ความเป็นไปได้ในการผลิตจริง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ส่วนรองลงมาคือ ความเป็นเอกลักษณ์คงคุณค่าของงานหัตถกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ลำดับต่อไปคือ สีเส้นและลวดลายสวยงาม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69